

Mai mult decât un izvor: *un strop de suflet!* Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

30 IULIE 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 31 (703) † ANUL XIV

PÂINEA VIEȚII VEȘNICE

† *Duminica a opta după Rusalii, Înmulțirea pâinilor*

Pâinea a fost și va fi întotdeauna absolut necesară vieții. Ea constituie hrana noastră cea de toate zilele. De aceea și Mântuitorul, când ne-a învățat cum să ne rugăm ne-a îndrumat să cerem nu „hrana” ci „pâinea”. Aici nu este vorba numai de pâinea făcută din grâu, ci mai ales de pâinea spirituală, care este hrana sufletească. Înmulțirea pâinilor în pustie preînchipuie jertfa Euharistică, care se va repeta în Sfânta Sfințelor până în veacul cel din urmă. Dragostea Mântuitorului a fost atât de mare, încât ne-a lăsat nu numai învățătura Sa sublimă în Evanghelie, minunile și pilda vieții Sale, ci a instituit Taina Sfântă prin care El însuși e pururea cu noi și se jertfește pentru mântuirea noastră. Aceasta a făcut-o în clipa ultimei

serii petrecute cu ucenicii Săi, la Cina cea de Taina, când luând pâinea și paharul le-a binecuvântat și le-a dat lor zicând: „Aceasta să o faceți întru pomenirea mea” (Luca 22, 19). Ascultând acest „testament” al Mântuitorului, Sfinții Apostoli și Biserica au continuat să săvârșească neîntrerupt

cele ce Domnul a rânduit la Cina cea de Taină. Sfânta Liturghie este Cina Domnului. Pâinea și vinul ce se aduc ca jertfă la Sfântul Altar, sunt însuși trupul și sângele Domnului Iisus care se dau ca „hrană cerească spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”. Dragostea pe care a arătat-o Mântuitorul la înmulțirea pâinilor în pustie, se revarsă mereu nemărginit prin Sf. Euharistie asupra oamenilor. Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii, ne împacă și pe noi cu Dumnezeu prin Sfânta Sa jertfă fără de sânge. Sfânta Împărtășanie este condiția esențială pentru mântuirea sufletelor: „oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de Trupul și de Sângele Domnului. Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar” (1 Corinteni 11, 27-28). Se cuvine așadar, când ne împărtășim, să dezlegăm legăturile patimilor și păcatele noastre, curățindu-ne prin baia Spovedaniei. Numai cu o astfel de pregătire ne putem apropia „cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste” de Iisus Hristos „pâinea vieții veșnice”. Cunoaștem că Mântuitorul Însuși, înainte de a rândui chipul jertfei Sale tainice, a luat pâinea în mâinile Sale cele fără de prihană și „a mulțumit și apoi, sfințindu-o și frângând” a dat-o Sf. Apostoli. După chipul acesta și noi avem datoria să mulțumim Lui Dumnezeu pentru toate binefacerile de care ne-a învrednicit. Minunea înmulțirii pâinilor în pustiul Betsaidei este icoana Sfintei Împărtășanii, pe care Mântuitorul a instituit-o în joia Patimilor, spre mântuirea noastră. Prin rugăciune să ne apropiem și noi cu credință și cu dragoste de hrana euharistică. Să primim cu vrednicie „Trupul Domnului cel ce se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește”. Amin.

COPIII ȘI BISERICA ÎN SECOLUL 21

A frecvența biserica în secolul 21 este un lucru învechit pentru unii. De ce să îți duci copilul la biserică când poți să îl duci într-un parc de distracție, la un fast-food sau să îl lași să se joace în fața calculatorului? Există însă mulți părinți care își duc copiii la biserică. Pentru că au motive bine întemeiate. Prin slujbe, cateheze, predici, dar și prin slujitorii ei, Biserica poate fi considerat un spațiu al educației complete. Încă de când este doar un bebeluș, omul intră în Biserică pentru a fi botezat. Mai târziu, intră iarăși în biserică pentru a se cununa. Tot Biserica este și cea care îl duce pe om pe ultimul drum, adică îl înmormântează. În timpul vieții, Biserica invită credinciosul permanent să ia parte la slujbe, să se roage, să cunoască un alt mod de trăi. Mai toți învățații lumii, indiferent de religie, au ajuns la concluzia că dezvoltarea laturii spirituale a omului este 100% necesară pentru o evoluție completă a omului. Biserica este o instituție unde te poți maturiza spiritual, unde îți poți dezvolta inteligența duhovnicească. Copilul, dus de mic la Biserică, va face cunoștință cu partea spirituală din el, și va avea mari șanse să înceapă să lucreze la dezvoltarea ei de-a lungul timpului. Copilul dus în mod frecvent la biserică devine un om tot mai liniștit, atent cu oamenii din jur, amabil, sensibil. Biserica poate educa în acest sens: cultivă răbdarea, prin participarea la slujbe, învață ascultarea, tăcerea. Dacă există bunăvoință din partea copilului, acesta se poate deprinde de mic cu întoarcerea în sine, și va căuta să se cunoască tot mai mult. Acest lucru îl va ajuta să își dezvolte o relație bună, onestă cu el însuși și cu ceilalți. Atât persoanele credincioase, cât și unele necredincioase, sunt de acord în cel puțin o privință: că biserica este un loc frumos, unde te poți liniști. Mii de pelerini din țară și din lume se îndreaptă către biserici și mănăstiri, măcar pentru a le vizita, a aprinde o lumânare și a spune o mică rugăciune. Dacă este educat de mic să meargă la biserică, chiar și când va crește, copilul poate alege mai degrabă acest mod de a petrece timpul liber, decât mersul în cluburi, discoteci sau în alte locuri înconjurat de un anturaj nu tocmai bun. Sute de oameni aleargă către preoți pentru a primi sfaturi privind propria viață și a celor dragi. Mirenii își prezintă situația problematică părintelui apoi îi cer un sfat, un „cuvânt de folos”. Unii nu au nevoie decât să vorbească cu cineva, să se simtă ascultați, înțeleși. Preoții știu acest lucru și își oferă ajutorul, ori de câte ori le este solicitat acest lucru și timpul le permite. Este bine să îl înveți încă de mic pe copil să se spovedească la un părinte. Dacă există acea compatibilitate mult căutată, atunci preotul poate rămâne părintele duhovnicesc al copilului mult timp. În momente de cumpănă, când tu nu îi vei putea sau nu vei ști să îi oferi răspunsuri, când vei fi bolnav sau nu vei mai fi deloc, acesta se poate îndrepta acolo, la părintele lui duhovnicesc care îl cunoaște poate mai bine decât el însuși, pentru a găsi sprijin și alinare.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care sunt cele zece porunci?

Răspuns: 1. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Această poruncă ne arată că există un singur Dumnezeu, Creatorul lumii și purtătorul nostru de grijă și doar pe El trebuie să-L cinstim, adorându-L. Să nu credem în superstiții, în vrăjitorii, în erezii, ci numai în învățătura Bisericii Ortodoxe. 2. Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a vreunui lucru, să nu te închini lor, nici să le slujești. Prin această poruncă este oprită închinarea la idoli, adică la soare, la lună, la stele, la animale sau la alte închipuiri ale minții omenești. Închinarea la icoane și la cruce are alt înțeles în Noul Testament, fiindcă Iisus Hristos este chipul Tatălui, adică asemenea cu Dumnezeu (Filipeni 2, 5-6). Cinstirea Sfințelor icoane, a Sfintei Cruci și a Sfințelor moaște a fost hotărâtă la Sinodul VII Ecumenic (787). 3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert. Această poruncă ne îndeamnă să nu luăm în bațjocură numele lui Dumnezeu, prin glume pe seama celor sfinte, înjurături, blesteme, jurământ mincinos sau prin purtarea necuviincioasă în Biserică. 4. Adu-ți aminte de ziua odihnei ca să o sfințești. Porunca ne spune că ziua de odihnă săptămânală trebuie dedicată lui Dumnezeu, adică sfințită prin participarea la slujbele Bisericii, prin rugăciune, lecturi din cărți duhovnicești, fapte de milostenie, prin cercetarea săracilor, a bolnavilor, a celor în nevoi și a celor din închisori. Deoarece Mântuitorul Iisus Hristos a înviat în zi de duminică, această zi a devenit pentru creștini ziua săptămânală de cinstire a lui Dumnezeu. 5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământ. Avem o datorie de suflet ca fiecare să ne cinstim părinții care ne-au născut, ne-au crescut și ne poartă de grijă oricât de mari am fi noi, pentru că suntem copiii lor. 6. Să nu ucizi. Viața este cel mai mare dar pe care ni l-a dat Dumnezeu, încă de când am fost zămisliti în pântecele mamei, fiindcă din timpul zămislirii Dumnezeu ne dă sufletul. Noi suntem datori să ocrotim viața. Nimeni nu are dreptul să ia viața altcuiva, prinucidere sau prin avort. Sinuciderea este cel mai mare rău deoarece împiedică orice posibilitate de pocăință spre mântuire și duce la osândă veșnică. 7. Să nu fii desfrânat. Viețuirea împreună a unui bărbat cu o femeie fără cununie religioasă, precum și trădările și infidelitățile conjugale ale soților sunt păcate care îl îndepărtează pe om de la calea mântuirii. 8. Să nu furi. Porunca ne îndeamnă să muncim cinstit și să nu ne însușim lucruri străine prin furt, prădare, speculă, înșelăciune, cămătărie, mită, neplata lucrătorilor. 9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. Această poruncă ne îndeamnă să spunem întotdeauna adevărul și să nu ne folosim de minciună, cu atât mai mult cu cât minciuna poate face rău aproapelui nostru. Minciuna se poate săvârși cu vorba, scrisul, fapta sau chiar prin tăcere. Sinceritatea aduce iertare și mântuire. 10. Să nu dorești casa aproapelui; să nu dorești femeia aproapelui tău, nici ogorul lui și nimic din câte are aproapele tău. Prin această poruncă Dumnezeu ne învață să fim mulțumiți cu ceea ce avem fiecare și să nu invidiem pe aproapele nostru, nici să tânjim după bunurile lui. **(va urma)**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 2 august	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 4 august	14 ⁰⁰	Spovedanie
	17 ⁰⁰	Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 5 august	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	14 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰	Vecernie cu litie
Duminică 6 august	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	15 ⁰⁰	Cateheză pentru copii
	18 ⁰⁰	Vecernie

Când tăcerea e un păcat

Se spune că tăcerea este de aur. Dar nu totdeauna. În anumite împrejurări, tăcerea este păcat. Iată câteva exemple, când tăcerea devine păcat: **Când** taci la spovedanie și nu spui păcatele, e păcat. **Când** îți auzi copiii mințind, blestemând, înjurând, grăind de rău și taci și nu-l mustri, este păcat. **Când** copiii tăi fac fapte rele și tu taci, e păcat. **Când** semenul tău păcătuiește și tu îl vezi sau îi știi păcatele și nu-l sfătuiești de bine și taci, e păcat. **Când** nu-ți înveți copiii să meargă la Biserică, să se spovedească, să se împărtășească, să facă fapte bune, să fie respectuoși, să se roage lui Dumnezeu, tăcerea este un păcat. **Când** nu te rogi lui Dumnezeu pentru părinții sau copiii tăi, tăcerea este un păcat. **Când** ascuți pe cel ce vorbește de rău și nu-l oprești, ci taci, este un păcat. Nu uita că ai datoria de a vorbi despre oameni cu Dumnezeu - adică a te ruga pentru ei - cât și datoria de a vorbi despre Dumnezeu cu oamenii - adică a-i învăța Credința Ortodoxă. Să nu rămâi în nici o zi dator lui Dumnezeu cu Rugăciunea și nici omului cu cuvântul folositor.

Călătorul

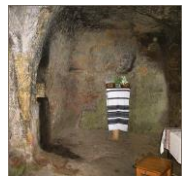
Într-o bună zi, un pelerin a trecut pe la un pustnic cu nume mare. Invitat fiind în chilie, a rămas uimit văzând că părintele nu avea altceva decât o candelă, câteva icoane și câteva cărți, iar ca mobilă doar o masă și un scaun.

- Dar, părinte, unde-ți este mobila? întrebă călătorul curios.

- Dar a ta unde este? întrebă la rândul-i părintele.

- A mea? Păi, eu sunt doar în trecere pe aici, răspuse călătorul.

- Și eu la fel, zise părintele. Toți suntem în trecere pe-aici.

Orbire sufletească

A fost odată o fată oarbă care se ura pe sine pentru că era oarbă. Ura pe toată lumea, în afară de prietenul ei. Într-o zi, fata a spus că dacă ar putea vedea lumea, atunci ea s-ar mărita cu prietenul ei. Dar, într-o zi fericită, cineva i-a donat o pereche de ochi. După operație, când bandajele au fost date jos, ea a văzut totul și pe prietenul ei. Acesta a întrebat-o: „Acum, că poți vedea, te măriți cu mine?” Fata a rămas șocată când a văzut că prietenul ei este orb și i-a spus: „Îmi pare rău, dar nu mă pot mărita cu tine pentru că... ești orb”. Gândul că trebuia să se uite la ochii lui închiși toată viața ei, a făcut-o să-l refuze. Profund îndurerat, înainte de a pleca, prietenul ei i-a spus: „Te rog să ai grijă de ochii tăi, draga mea, pentru că înainte de a fi ai tăi, au fost ai mei...”

Tot așa procedăm și noi, când starea noastră se schimbă din rău în bine. Ne mai aducem aminte, oare, cum a fost viața noastră mai înainte și cine a fost alături de noi în cele mai grele clipe?

PAROH: Preot Ioan Alupoaieni † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCPOST: RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.

